ט"ש שהוא רב, [בכת אמר רב יהודה א

מקמך. ול"ל ניקום קמך. (רש"ש)], ד) סוכה נג:

פורעין ומחריזין כלפי מטה, וכעי"ז ביומא ובסוכה.

וושם לא הוגה בב"ח

מידי)], ו) [לעיל עא ע"ב],

ו) יבמות מח. טיר סב:

גיטיו לח:. מ) ולחמו עו:ז.

ל) וע' תוס' דסנהדריו

ד"ה הלכחלו. ל) ובח"ל

דקדושין פ״ה ה״ג ולעיל

מו.ו. () ובכח"י ודפו"ר

ר"ש מדעסויאן, ס) וברש"י

שבט"י: דהחים ע) וטי

:וברש"י שבע"י: לעבדותו. (של חתניה דנבוכדנלר)], ק) [בדפו"ר ובע"י: שהוא], ר) [ל"ל

דאמרינו. ובדפו"ר דאמ"ז.

הפקר'], כ) [דברים כג, ג. ועי' יבמות עח ע"ח,

ולעיל סט ע״א], א) [ע״ש נתוס׳ ד״ה אמר ליה], נתוס׳ ד״ה אמר ליה],

ב) [וע"ע תוס' בתענית כ: ד"ה א"ל], ג) [נראה דיש

להוסיף בקונטרס],

הנהות הב"ח

ליתא קולרין], **מ**) תוכ

יומל עו. כ)

(גו. ג

ובע"י: ניהום

ונכת"י:

לב],

בד א מיי׳ פ״ח מהל׳ עבדים הלי"ג [כרב וכר"י בגיטין לט. דלריך ג"ש] סמג לאוין קמ

ב ומיי' פי"ב מהל' מלכים

בה ג מיי׳ פט״ו מהל׳ איסורי ביאה הל״ז סמג לאוין קיז טוש"ע אה"ע סי ד סעי ככ: בו ד מיי שם פי"ט הלכה א סמג שם טוש"ע :מה"ע סי׳ ז סעי׳ כב

סעיף ה בהגהן:

מוסף תוספות

א. (מפרש מה הוקשה לר"כ) ולא והירא דההוא רהתם היה תלמידו של רבא והאיך יתכן שנימול ביום שמת רבי והיה תלמידו של רבא הא אמרינן ביום שמת רבי רכ יהודה וכיוח שמת רב יהודה נולד רבא וכו׳. תוס׳ הרא״ש ועי׳ מהרש"ח, ב. דההוא פסול

תום' ר"י הזקן

וו דברי ר' מאיר. מתני דתני דעלו פסולין לארץ ישראל דמשמע דאין כל ארצות בחזקת כשרות חוץ מבבל. נושא ממזרת. דלא איקרי קהל, הילכך אינהו [לא הוו בכלל] לא יבא ממזר בקהל ה׳.

תורה אור השלם

 וְזָרַח הַשֶּׁמֶש וּבָא הַשְּׁמֶש וְאֶל מְקוֹמוֹ יישית שואף זורח הוא שָם: קהלת א ד

ושמואל שכב בהיכל יי אַשר שם אַרון אַלהים:

 פַרְשָׂה צִיּוֹן בְּיָנֶ־יהָ אֵין מְנַחֵם לָה צַוְּה יְיִ לְיַעֵּלְב סְבִיבְיו צְרָיו הָיְתָה יְרוּשְׁלֵם לְנִדְּה בֵּינֵיהֶם: איכה א יז

בן בניה מת ואפל על פני ֶּנֶתְיְּדֶּיְ, יַבֵּיוּ יְּיֶבֶּי וְאֶזְעֵק קוֹל גְּדוֹל וְאמֵר אֲהָה אֲדֹנָי יֵיֵי כְּלָה אַתָּה את ישראל: שאַרית יחזקאל יא יג . וַתִּשְּׂא אֹתִי רוּחַ וַתְּבֵא אֹתִי אֶל שַׁעַר בֵּית יְיָ אֹתִי אֶל שַׁעַר בֵּית יְיָ הקדמוני הפונה קדימה עשרים וחמשה איש בתוכם את אָראָה יָאַזגְיָה בֶּן עַזָּר וְאֶת פְּלַטְיָהוּ בֶן בְּנָיָהוּ שְׂרֵי בְּלַטְיָוּהּ עָן בְּנָיְהּ שְׁנִי הָעָם: יחזקאל יא א 6. וַיְּבָא אֹתִי אֶל חֲצַר בַּית יְיִ הַפְּנִימִית וְהְנָּה בָּתַח חֵיכַל יִיְ בִּין הָאוּלְם וּבֵּין הַמְּזְבָּחַ כְּעָשְׂרִים וַחֲמִשְּׁה אִישׁ אֲחֹרֵיהֶם אֶל הַיבַל יִיָּ וּפְּגֵיהֶם ני. קדמה והמה משתחויתם קַדמָה לַשָּׁמֵשׁ:

יחזקאל ח טז ומלתה אתו אז יאכל בו: יאכל שמות יב מד

היום יושב בחיקו של אברהם אבינו. פירש נקונטרק יש אומרים היום יושב בחיקו של אברהם. י"א מת היום ואם כן אין זה רב אדא מת וא"כ אין זה רב אדא בר אהבה שבגמרא ונראה לומר יושב בחיקו של אברהם שנכנס לברית מילה וזה רב אדא בר אהבה

> בר יצחק כדאמרי׳ בב"ב (דף כב.א) אך ר"י פייא דשני רב אדא בר אהבה הוו : חמשה קהלי כתיבי. פיים גבי אזהרת פסולי יוחסין אבל

צריו יוהי כהנבאי ופלטיהו בן צריו יוהי כהנבאי ופלטיהו בן

שדרת לן דקאי לקמן בעי לשדורי ליה מישראל א"ל פלטיהו בן בניהו אנז

רחשבינן 🌣 ניקו מקמר הכא ועבדין ניזלו להתם ואמר נביא מי שעשה מובה

בישראל ימות בחצי ימיו מאן דאמר לרעה דכתיב זותבא אותי אל שער

בית ה' הקדמוני הפונה קדימה והנה בפתח השער עשרים וחמשה איש

ואראה בתוכם את יאזניה בן עזר ואת פלטיהו בן בניהו שרי העם וכתיב

יובא אותי אל חצר בית ה' הפנימית והנה פתח היכל ה' בין האולם ובין.

המזבח כעשרים וחמשה איש אחוריהם אל היכל ה' ופניהם קדמה ממשמע

שנאמר ופניהם קדמה מאיני יודע שאחוריהם כלפי מערב מה תלמוד לומר

[אחוריהם] אל היכל ה' מלמד שהיו 👁 מפריעין עצמם ומתריזין עצמם כלפי

מעלה וקאמר נביא מי שעשה הרעה הזאת בישראל ימות על מימתו תסתיים

דשמואל דאמר לרעה דאמרי רבי חייא בר אבין אמר שמואל מושכני הרי היא

כגולה ליוחסים מישון לא חשו לה לא משום עבדות ולא משום ממזרות

אמר שהיו בה לא הקפידו על הגרושות לעולם אימא לך שמואל אמר

למובה ושמואל למעמיה דאמר ״המפקיר ״עבדו יצא לחירות ואינו צריך גם

שחרור שנא' יכל עבד איש מקנת כסף עבד איש ולא עבד אשה אלא עבד

שיש לו רשות לרבו עליו קרוי עבד עבד שאין לרבו רשות עליו אין קרוי עבד

אמר רב יהודה אמר שמואל זו דברי ר"מ אבל חכמים אומרים כל ארצות

בחזקת כשרות הם עומדות אמימר שרא ליה לרב הונא בר נתן למינסב

איתתא מחוזייתא אמר ליה רב אשי מאי דעתיך דאמר רב יהודה אמר

שמואל זו דברי ר' מאיר אבל חכ"א ייכל ארצות בחזקת כשרות הן עומדות

והא בי רב כהנא לא מתני הכי ובי רב פפא לא מתני הכי ובי רב זביד

לא מתני הכי אפ"ה לא קיבלה מיניה משום דשמיע ליה מרב זביד

דנהרדעא ת"ר ©ממזירי ונתיני במהורים לעתיד לבא דברי ר' יוסי ר' מאיר

אומר אין מהורים אמר לו ר' יוםי והלא כבר נאמר יוזרקתי עליכם מים

מהורים ומהרתם אמר לו ר' מאיר כשהוא אומר מכל מומאותיכם ומכל

גלוליכם ולא מן הממזרות אמר לו ר' יוסי כשהוא אומר אמהר אתכם

הוי אומר אָף מָן הממזרות בשלמא לרבי מאיר היינו דכתיב יוישב ממזר

באשדוד אלא לר' יוםי מאי וישב ממזר באשדוד כדמתרגם רב יוסף יתבון

בית ישראל לרוחצן בארעהון דהוו דמו בה לנוכראין אמר רב יהודה אמר

שמואל \circ הלכה כרבי יוםי אמר רב יוסף אי לאו דאמר רב יהודה אמר שמואל $^\circ$

הלכה כרבי יוםי הוה אתי אליהו מפיק מינן צוורני צוורני קולרין מ"ר

מגר ינושא ממזרת? דברי ר' יוםי ר' יהודה אומר גר לא ישא ממזרת יאחד גר

אחד עבד משוחרר וחלל מותרים בכהנת מ"מ דרבי יוםי חמשה קהלי כתיבי

קהל דגבי פלוע דכא לא חשיב דלאו בפסולי יוחסין משתעיב עוד אומר כ"י משום דלא שייך ביה קהל: ומל

היום יושב בחיקו של אברהם היום נולד רב יהודה בבבל דאמר מר כשמת ר' עקיבא נולד רבי כשמת רבי נולד רב יהודה כשמת רב יהוְדָה נולד רבא או כשמת רבא נולד רב אשי ללמדך שאין צדיק נפמר מן העולם עד שנברא צדיק כמותו שנאמר יוזרח השמש ובא השמש עד שלא כבתה שמשו של עלי ורחה שמשו של שמואל הרמתי שנאמר יונר אלהים מרם יכבה ושמואל שוכב וגו' יצוה ה' ליעקב סביביו

בניהו מת ואפול על פני ואזעק קול גדול ואומר אהה אדני ה' רב ושמואל הד אמר למובה וחד אמר לרעה מאן דאמר למובה כי הא דאיםתנדרא דמישן הְתניה דנבְוכדנצר הוָה שלח לִיה מכולי הָאי שְבייָה דאייתית לך לא דקאמר לא חשו לה משום עבדות שמואל לטעמיה דאמר עבד שאין לו לרבו רשות עליו אין קרוי עבד והני נמי מאחר שגזלום מהם ונתייאשו מהם זהו ש הפקר כדאמרינן בגיטין (דף לט:) נתייאשתי מפלוני עבדי ומשום לשון הפקר נקט לה דכיון דאתייאש ליה מיניה פקע ליה רשותיה: ואינו לריך גע שיחרור. להיות מותר בישראל: זו דברי רבי מאיר. מתני' דקתני דעלו פסולין לארץ ישראל ומשמע דאין כל לארץ הארצות בחוקת מיוחסות חוץ מבבל בלבד כדאמר בריש פירהא ולעיל דף סט:) דמסייע ליה לרבי אלעזר דקאמר ייחס עזרא את בבל: ממחווייתא. ואין מחוזא בתוך גבולי בבל האמורים לענין יוחסין: והא בי רב כהנא לא מתנו לה הכי. משמיה דשמואל אלא כדאמר לעיל כל הארצות בחזקת פסולות ואמר רב יהודה אמר שמואל כל הארצות עיסה: דרב וביד מנהרדעת. לחו היינו רב זביד סתמח: וישב ממור בחשדוד. יבדלו הממזרים מהם וישבו בפני עלמס: ייתבון בית ישראל לרוחלן.

שבגמרא. ונראה ס דהא יושב בחיקו של אברהם אבינו שנכנס לברית

מילה חה רב אדא בר אהבה שהאריך ימים הרבה ש משמת רבי עד

שהאריך ימים הרבה משמת רבי עד דורות אחרונים בימי רב נחמן דורות אחרונים בימי רב נחמן בר ילחק כדאמרינן בבבא בתרא (דף כב.): לוה ה' ליעהב סביביו לריו. לרים שהיו סובבים אותם בארלם דהיינו עמון ומואב שהצירו להם יותר מן הכל כדאמרינן בחלק (סנהדרין דף נו:) עמון ומואב שכיני בישי דירושלים היו אותם לוה שיהיו סובבים אותם אף בגלותם כגון הומניא דכולה דעמונאי היא כדאמרי׳ לעילש הושיבם סנחריב בבבל והיו מצירים לישראל שבפום נהרח: חד חמר לעובה. היה מייליל הנביא עליו: וחד אמר לרעה. שהיה רע בעיניו שמת מיתה יפה: דאיסתנדריא דמישן. שלטון של מישן: מי שעשה העובה הוחת. שהליל את הגולה מלהיות עבדים לעבדות: איני יודע שאחוריהם 6 אל ההיכל. הי שהיה במערב העזרה מה תלמוד לומר אחוריהם וגו' אחוריהם ממש כשהוא מפורע שהיו מתכוונין להראות אחוריהם לונחיי מסתיים דשמוחל בות דחמר לרעה. דשמואל לית ליה הא יי דאמר דעבדים נשתלחו למישן מדקאמר לא חשו לה משום עבדות: לעולם הימה לך שמואל הוא דאמר לטובה. דאית ליה הא דנשתלחו עבדים למישו והאי

(A) גם' מלמד שהיו מתריזין כלפי מטה ומפריעיד שלחם כלפי: הגהות מהר"ב

אן גמ' כשמח רבה נולד רב חבורו היה לו הגירסא עד שלא מת רבא נולד רב אשי וכ"כ בעל הלכות דף יא : 3"0

רנשבורנ

מוסף רש"י

כגון הומניא לפום נהרא. נהומניא יוניס בהומניא הם ומלירין לבני פוס נהרא, שהם ישראל עניים (יבמות טו:). ממשמע שנאמר ופניהם קדמה כו". שהיו עומדים פתח ההיכל כדכתיב ברישיה דקרא והנה פתח היכל ה' כעשרים וחמשה איש, ה' כעשרים וחמשה איש, ולא הוה ליה למיכתב אלא ופניהם קדמה וממילא ידענא דאחוריהם אל היכל ה', שהיכל הוא במערב ומחחו בכוחל מזכחי וחורה נג:). שהיו מפורבן. מגלין, ומתריזין. רעי לורדו המפקיר יצא לחירות. מלהשתענד לרכו עול (גיטין לח.).

תרגום של וישב: דהוו דמיין בה לנוכראין. תרגומו של ממזר. והכי קאמר וישב העם שהיה מנוכר מגבול ארצו ונטרד כממזר באשדוד גם הוא מגבול ארץ ישראל ויהושע חלקה להם אע"פ שלא נכבשה בימיו כדכתיב (יהושע יג) אתה זקנת באת בימים והארץ נשארה הרבה מאד לרשתה וקא חשיב ואזיל חמשת סרני פלשתים העומי והאשדודי וגו': לוורני לוורני. חבורות חבורות. ל"א קולרין קולרין והוא לשון מעשה בקולר של בני אדם דסוף יבמות (דף קכב.): גר נושא ממורם. דקסבר קהל גרים לא איקרי קהל והולד ממזר דכתיבים לו הלך אחר פסולו: לא ישא ממורם. קסבר דקהל גרים איקרי קהל: מוחרים בכהנח. ואע"פ שהכהנים אסורים בגיורת ומשוחררת וחללה דקסבר לא הוזהרו כהנות כשירות להנשא לפסולין לאותן שהפסול אינו מוזהר עליהן כגון אלו: חמשה קהלי לסיבי. גבי אוהרת פסולי יוחסין לא יבא ממור בקהל ה' (דברים כג) לא יבא לו בקהל (שם) לא יבא עמוני ומואבי בקהל (שם) לא יבא להם בקהל (שם) דור שלישי יבא להם בקהל דמלרי ואדומי (שם) וקהל דגבי פלוע דכא (שם) לא חשיב דלאו מן פסולי יוחסין קא משתעי: